

ՀԱՅ ՈՍԿԵՐԻՉՆԵՐՆ ՈՒ ՅՈՒԲԵԼԵԱՆԸ

Մեծ Յորելեանին յիշատակներուն մէջ գեղեցիկ ձեռակերտ մը ըլլալ կոչուած է այն գեղարուեստական աշխատութիւնը զոր ի գլուխ հանեց Հայ Ոսկերիչներու արհեստաւորութիւնը: Ինչպէս գրեցինք, այս աշխատութիւնը կ'ներկայացնէ ձոյլ արծաթ կոթող մը, պատուանդանով, որուն վրայ դրոշմուած են Հայ գրերն ոսկի, համակ ընդելուզեալ գոհարներով: Պատուանդանը կ'կրէ վերաառութիւն մը: Հայ ոսկերիչներն իրենց արուեստին բովանդակ նրբութիւնը թափած են այս գեղարուեստական աշխատութեան համար, որ կրկնապէս պատիւ կ'ընէ իրենց, թէ՛ յղացման և թէ՛ շինութեան տեսակէտով: Հայ Ոսկերչութիւնը պատիւ բերած էր միշտ Հայ Արուեստին, իբր հայթայթիչ Արքունիքի և Արքունի շքանակներու, Թուրքիոյ և Սֆիպտոսի մէջ, ու Սերոպայի մէջ ալ միշտ գտնուած էր առաջին գծին վրայ: Մեծ Յորելեանին առթիւ Մայր Աթոռին ըրած իրենց այս հիանալի նուէրը միանգամայն պիտի ըլլայ յաւերժական յիշատակ մը Հայութեան Աւագ կեդրոնին մէջ, Հայ Արուեստին մէկ շատ նրբին ճիւղին: Վաղուան հանդէսներուն պիտի ցուցադրուի այս գեղեցիկ կոթողը: J

